

nes fra den sidste Bekjendtgjørelse — og Taxationerne skulle, saavidt stee kan, være tilendebragte inden Udgangen af Juli Maaned.

§ 29.

Saafrømt ikke alle Medlemmer af Commissionen skulde møde ved Forretningen, maa denne udsættes, og den, der uden beviislig lovlig Forhindring er udebleven, maa udrede Omkostningerne ved det spildte Møde. Dog gjælder dette, som ovenmeldt, ikke forsaavidt en Part har valgt en af de af Amtsraadet i et Nabo-district udnævnte Mænd, eller med Hensyn til de af Parterne frit valgte Mænd, da Forretningen, uagtet en saadan udebliver, ligesuldt skal fremmes af de øvrige Mødende.

Er det nogen af Parterne, der udebliver, kan Forretningen ogsaa fremmes. Parterne, saavel som Panthaverne, ere berettigede til at lade møde ved Besuldmægtigede.

§ 30.

Taxationscommissionen har at taxere Gaarden og at beregne Kjøbesummen samt hvad der af samme contant bliver at udbetale i Overensstemmelse med de i det Foregaaende fastsatte Regler (§§ 9 ff.) Parterne bør derfor, hver for sit Bedkommende, sørge for at have de Dplysninger tilstede, som kunne erholde Indflydelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Godseieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tilliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Dplysning, som maa ansees nødvendig til sammes behørlige Tilendbringelse og som ikke strax kan skaffes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilveiebringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Etlige Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den taxerede Gienstand, men kunne ogsaa ansættes til et andet, for de Bedkommende beqvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtigen betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl,

navnlig ved Thinglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafrømt Godseieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Kjøbesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Overenskomst, der tilføres Protokollen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Bedkommende (§ 23); men i Forhold til Panthaverne gjælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 24).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tilliggende, og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kjendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Tvistens Bestaafenhed kan blive Spørgsmaal, skjøndt det vil beroe paa Retsfagens endelige Udfald, om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsfagens Tilendbringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gjælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsfagens Udfald vil medføre.

§ 31.

Det Væsentligste af hvad der under Forretningen er passeret, navnlig hvilke der have givet Møde ved samme, de Momenter, paa hvilke Commissionens Beregninger og Ansættelser grunde sig, de ved mindelig Overenskomst eller Kjendelse tilveiebragte Afgjørelser af enkelte opstaaede Spørgsmaal m. v., saavel som de Slutningsresultater, hvortil Commissionen kommer, besørger af Formanden indført i Protokollen, der ved Forretningens Slutning bør oplæses, samt underskrives saavel af Commissionens Medlemmer som af de tilstedeværende Parter eller deres Besuldmægtigede. Er der om noget Punkt, som Commissionen har